

grandit d'una manera extraordinària; la indústria en ella havia pres un increment ben notable, i per consegüent el seu veïnat era força nombrós.

Per això és que s'hagué de pensar seriosament en un Hospital nou. L'antic, el de sant Bartomeu, ja no responia a les necessitats de l'època, pels pocs locals que comptava, i encara aquests poc espaiosos, poc ventilats i amb poca llum.

La revolució de l'any 1835, féu que quedés inhabitat el convent que els pares Caputxins tenien (en estat quasi incipient) al bell extrem de la població, part de sol ixent i extramurs.

No hem pogut trobar quines gestions es feren perquè fos cedit per a Hospital, aital ex-convent. Solament ens trobem de ple davant del fet.

L'any 1842 la Junta de venda de béns nacionals en feu donació a la vila amb l'expressa condició que servís per a Hospital. (Arxiu del mateix, plec de documents importants). En 1842 en prengué possessió la Junta de l'Hospital, mes no es pogué habilitar fins a l'any 1845, per les moltíssimes reformes que s'hi tingueren de fer, i fou inaugurat el dia de Pasqua d'aquest any, i havent durat el trasllat de malalts quatre dies, com ho diu la següent apuntació del corresponent llibre de comptes: «Per 4 jornals d'un peó y trasllat de malalts al nou Hospital, 40 rals».

I ara sorgeix aquesta pregunta: ¿era molt antic aquest edifici en prendre'n possessió la Junta de l'Hospital? Certament que no ho era gaire. Ara fa cent anys, en 1827, encara no hi havia cap pedra posada.

Mossèn Segura (His. d'Igualada, vol.

II, pàg. 391) ens diu que aquest edifici com a convent de Caputxins, fou inaugurat a 20 de maig de 1830.

L'arquitecte municipal senyor Fossas i Pi ens dóna una notícia ben clara de l'origen d'aquest edifici. En una preciosa Memòria que va adjunta al plànol de l'actual església, i signada en 31 de desembre de 1866 (Arxiu de l'Hospital), diu: (traduïm del castellà) «..... aquesta necessitat s'anava a remeiar, (es refereix a la necessitat d'edificar l'església) quan en l'any 1828 es començà la construcció d'un edifici per a Convent de pares Caputxins, que vingué a substituir el que havia estat *dues vegades destruït*, durant el present segle, i fou situat a la distància de cent metres del primitiu, a la part sud d'aquest, o sigui cap al centre de la població».

Encara que no sigui pròpiament d'aquest lloc, no podem estar-nos de posar aquí, el poc que hem pogut trobar respecte a aquestes dues destruccions del convent de Pares Caputxins, en tan poc temps (en 25 anys). En la història del sant Crist, editada en 1852 per Joaquim Jover, pàgina 75, es llegeix el que a continuació traduïm, i que confirma el que diu el senyor Fossas en la citada Memòria. Diu així: «Ocupava aquest edifici (el convent de Caputxins) una petita muntanya que domina la població i camps veïns, i havent estat arruïnat durant la guerra de la Independència, fou reedificat després en el mateix lloc; i novament destruït en 1823, altra volta fou aixecat en 1830, millor planejat, en el pla de la vila», o sigui on ara hi ha l'Hospital.

Dels dos testimonis citats, l'un corrobora el que diu l'altre; i la contradicció que